

holde de nye Grundtaxter, som de selv have bedet om, og som Indenrigsministeren har givet dem, men det, at de selv have bedet om nye Grundtaxter og faaet dem udarbejdede, er ingen Grund til, at vi skulle paatvinge Andre, som ikke have bedet derom, disse nye Grundtaxter og den Fordeling, som følger deraf. Jeg skal dernæst gjøre de Herrer opmærksomme paa, at naar disse Byer tidligere have bedet om Forandring i deres Grundtaxt, saa kan det være overordentlig rimeligt, og jeg skal i det Hele ikke fortænke dem i, at de have ønsket Forandring, og det forbi Stillingen dengang, de hade derom, var en heel anden end nu. Stillingen dengang var jo den, at ikke alene de gamle Skatter, men ogsaa at de fremtidig og stedsfæ stigende Kommuneskatter skulde svares efter den gamle Grundtaxt, men nu er Forholdet et heelt andet, nu er der jo Tale om at afflutte denne Bessatning, nu er der kun Tale om de gamle Skatter og slet ikke om de nye. Naar enkelte Byer altsaa have maattet ansee det for ønskeligt at faae deres Grundtaxt forandret, fordi, naar en saadan Forandring ikke iværksættes, ikke alene de gamle, men ogsaa de nye stedsfæ stigende Kommuneskatter skulde svares efter den gamle Maalestof, saa er det endog for deres Vedkommende aldeles ikke sikkert, at de ogsaa vilde have anseet dette for fornøstigt, saasnart det var givet, at der ikke mere kunde være Tale om efter denne Maalestof at paalægge nye Skatter. Jeg skal tillade mig at anføre et Exempel, som maaskee for enkelte af de Herrer, som ikke kjende Forholdene i Byerne, kunde være oplysende. Jeg sætter, at man ikke paa Landet, som jeg forøvrigt antager rimeligt, vil gaae den samme Vej, som er foreslaaet i dette Lovforslag, det som jeg navnlig har holdt mig til, nemlig at afflutte Bessatningen paa de faste Eiendomme og paa Hartkornet, jeg siger, jeg sætter, at man ikke vilde gaae den Vej, men at man vilde vedblive en Bessatning paa Hartkornet, saa naaget det nye Hartkorns Matrikul jo i langt høiere Grad svarer til de virkelige Værdier end denne gamle Maalestof i Byerne fra 1683, saa veed dog Enhver, der kjender Forholdene paa Landet, meget godt, at den ingenlunde ganste svarer dertil, og at tværtimod,

hvis Kommuneskatterne stige meget betydeligt, og hvis saaledes nye Skatter i meget betydeligt Maal skulde svares efter Hartkornet, saa kunde det, naar man vilde blive ved med en saadan Bessatning, være ønskeligt at faae en Omregulering af Hartkornet; men medens dette vilde være ønskeligt for nye Afgifter, saa troer jeg dog, at enhver af de Herrer vilde protestere imod, at de Skatter, de hidtil have svaret, ogsaa skulde fordeles efter det nye Hartkorn. — Enhver af de Herrer vilde vistnok sige: „Nei, hvad vi hidtil have svaret efter vort gamle Hartkorn, det vilde vi vedblive at svare derefter, dertil have vi taget Hensyn ved hele Bedømmelsen af vor Eiendom, da vi erhvervede den, vi kunde ganske sikkert ikke dengang bestemt vide, hvor stort et Beløb der blev at svare af hver Tønde Hartkorn, men vi vidste, at naar der paa vor Tønde Hartkorn blev lagt et saa og saa stort Beløb, saa blev akkurat det samme Beløb lagt paa vore Naboers.“ — Kjøbstadeiendomsbesidderne have paa samme Maade ganske vist ikke vidst, hvormeget der blev at svare af en Grundskilling eller hvad andet Navn for Grundskatten der maatte være gjængs i vedkommende By, men de have vidst, at naar de skulde svare af en Grundskilling det og det Beløb, saa maatte deres Naboer svare akkurat det samme Beløb. — Af den ærede Rigsdagsmand for Hjørring Amts 2den Valgkreds (Fischer) blev der gjort mig netop den modsatte Indvending; han sagde, at det ikke var gamle Skatter, men at det var nye Skatter. Jeg skal naturligviis villig indrømme ham, at det ikke alene er gamle Skatter, hvormed her er Tale, men ogsaa Skatter, hvis Fordeling i en forholdsmaessig senere Tid vistnok ikke ad Lovgivningens, men ad anden Vej er bestemt; men naar man ganske sikkert med Hensyn til saadanne nye Skatters Fordeling ikke kan angive den Grund, at de nu ere blevne saa gamle, at de ere indgroede i Eiendomsforholdet, saa maa det ikke oversees, at der jo er en anden aldeles fyldestgjørende Grund, nemlig den, at de Skatter, som ere blevne paalagte efter Regler, man for ganske nylig har anseet for billige, nu ikke ret vel kunne betragtes som fordeelte paa en ubillig Maade.